

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΜΑΪΟΥ

4 Μαΐου 2008

Κυριακή τοῦ Ἀντίπασχα (τοῦ Θωμᾶ)
Ἡ τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριοις ὁμολογία
(Ἰωάν. 20, 19-31)

«Συνέτισον ἡμᾶς Κύριε ὡς τὸν Θωμᾶν βοᾷ σοι· Ὁ Κύριός μου & ὁ Θεός μου, δόξα σοι». (Δοξαστ. Ἀποστίχων Μ. Ἑσπερινοῦ Σαββάτου, Κυριακῆ Ἀντίπασχα, τοῦ Θωμᾶ).

Ἀδελφοί, Χριστὸς Ἀνέστη! Ὁ νικητὴς τοῦ Ἄδη & τοῦ θανάτου, κρατῶντας τὰ κλειδιά ἀπὸ τὶς πύλες του, μὲ τὴν Ἀνάστασή Του μεταβάλλει τὸν Ἄδη σὲ παράδεισο καὶ τὴν γῆ σὲ οὐρανὸ καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ἔρχεται νὰ ἐμφανισθῆ πρὸς τοὺς μαθητὲς Του.

«Οὔσης, λοιπόν, ὀψίας τῆ ἡμέρα ἐκεῖνη τῆ μιᾶ τῶν Σαββάτων & τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς & ἔστη εἰς τὸ μέσον & λέγει αὐτοῖς, εἰρήνη ὑμῖν». Ἐμφανίζεται τὴν ἴδια ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεώς Του στοὺς φοβισμένους μαθητὲς Του «χαροποιῶν αὐτούς», χαρίζοντάς Του «ἀφοβία & εἰρήνη». Κεντρικὸ πρόσωπο τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς ποὺ ἀκούσαμε σήμερα εἶναι ὁ Θωμᾶς, γι' αὐτὸ & ἡ σημερινὴ Κυριακὴ μᾶς εἶναι γνωστὴ ὡς Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ. Ὁ Θωμᾶς εἶναι ὁ μαθητὴς ὁ ὁποῖος «οἰκονομικῶς» δὲν ἦταν μεταξὺ τῶν μαθητῶν, «ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς». Ὅταν ἐπέστρεψε στὴ συντροφιά τῶν Ἀποστόλων, οἱ λοιποὶ τοῦ ἀνήγγειλαν περιχαρεῖς τὸ γεγονός τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἀναστημένου Διδασκάλου. Αὐτὸς ὅμως ἀρνεῖται νὰ πιστέψῃ· «Ἐὰν μὴ ἴδω ... οὐ μὴ πιστεύσω».

Δὲν πείθεται ἅπ' ὅσες λεπτομέρειες διηγοῦνται οἱ ἄλλοι μαθητὲς. Ἐπιμένει στὴν ἄρνησή του, ζητεῖ ἀποδείξεις. Ζητεῖ νὰ δῆ ὅ,τι εἶδαν & οἱ ἄλλοι. Ζητεῖ ἀκόμα & νὰ ψηλαφήσῃ τὸν Κύριο. Καλοπροαίρετη εἶναι ἡ ἀπιστία του. Δὲν εἶναι ὁ Θωμᾶς ἀπ' αὐτοὺς ποὺ δὲν θέλουν νὰ πιστέψουν. Εἶναι ἄπιστος, γιατί ὁ νοῦς του δὲν ἔχει τὴ δύναμη νὰ παραδεχθῆ τὸ θαῦμα. Προσδοκᾷ μία νέα ἐπανεμφάνιση τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ὁ Χριστὸς ἱκανοποιεῖ τὴν προσδοκία του. Ἐπανεμφανίζεται σήμερα & μπροστὰ στοὺς λοιποὺς μαθητὲς καλεῖ τὸν Θωμᾶ νὰ Τὸν ψηλαφήσῃ. Ὅμως αὐτὸς δὲν τολμᾷ. Πιστεύει, βεβαιώνεται & ἀναφωνεῖ «ὁ Κύριός μου & ὁ Θεός μου». Μιὰ πρωτότυπη ἀπιστία ποὺ ὀδήγησε «στὴν σωτήριοις ὁμολογία».

«Ὁ Θωμᾶς, ἀδελφοί μου, δὲν ἀπορρίφθηκε ἀπὸ τὸν Κύριο. Ἐπομένως, τὸ νὰ ζητᾷ κάποιος ἀποδείξεις τὸ ἐγκρίνει ὁ Θεός. Καὶ ἐπειδὴ ἀμέσως τὸν ὁμολόγησε Κύριο & Θεό του, ὁ

Ἰησοῦς τὸν δέχεται & τὸν εὐλογεῖ. Προσθέτει ὅμως ὅτι θᾶναι ἀκόμα πὸ μακάριοι ὅσοι πίστεψαν πράγματα ποὺ δὲν εἶδαν» (Ἀρχιμ. Τιμόθεος Κιλίφης, Τὰ 4 Εὐαγγέλια Κείμενο-Μετάφραση-Σχόλια, σ. 690). «Μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες & πιστεύσαντες», ἀφοῦ «πίστις ἐστὶ ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων» (Ἐβρ. 11-1).

Ἀδελφοί μου, ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶς, γιὰ νὰ πιστέψῃ στὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ ζητοῦσε νὰ δῆ, νὰ ψηλαφήσῃ & νὰ ἀποκτήσῃ αἰσθητὴ γνώση τοῦ Θεοῦ. Ὅμως ἡ γνώση τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι ἐμπειρία τῶν αἰσθήσεων ἀλλὰ ἐσωτερικὴ πληροφoρία, ἐσωτερικὴ κοινωνία μὲ τὸν Χριστό, ποὺ διοχετεύεται & στὸ σῶμα. Ἡ καλὴ ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ εἶναι μία ἀπόδειξη ἀλλὰ & ὑπόδειξη, γιὰ νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὴν φυλακὴ τῆς δυσπιστίας & ἀμφιβολίας μας. Ἡ τοῦ Θωμᾶ ἀπιστία «τὴν κοσμοσῶτειρα τοῦ Θεανθρώπου Ἐγερσιν πιστοῦται»· καὶ ὁ Θωμᾶς τῇ ὀράσει τῶν χειρῶν & τῆς πλευρᾶς «Θεὸν ὠμολόγησε τὸν Κυρίον» (ἀπὸ τὴν Ὑμνολογία τῆς Ἑορτῆς).

Ἀγαπητοὶ ἀκροατὲς τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ὁ Κύριος «οὐ κατέλιπεν βυθιζόμενον βυθῶ ἀπιστίας τὸν Θωμᾶν παλάμας προτείνας εἰς ἔρευναν» (ἀπὸ τὴν Ὑμνολογία τῆς Ἑορτῆς).

Αὐτὸν ἅς παρακαλέσουμε νὰ μᾶς φωτίσῃ, ἀφοῦ μὲ τὴν Ἀνάστασι Του «πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε & γῆ & τὰ καταχθόνια» & ἅς μᾶς συνεντίσῃ, ὥστε ὡς ὁ Θωμᾶς νὰ ὁμολογοῦμε· «ὁ Κύριος μου & ὁ Θεός μου»· δόξα σοι.

Χριστὸς Ἀνέστη !

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

[dkpdf-button]